ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

Fedakâr Delikanlı

(OLMUŞ BİR VAK'A)

Sayı: 70

75 Krş.

HIZIR

MUMYALAR ülkesinde

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

KARABİBER

★ K. TUĞCU'NUN GÜZEL BİR HİKÂYESİ ★

Köye yeni gelen öğretmen okuma çağına giren çocukları kaydediyordu. Anaları veya babalarıyle beraber gelen küçük kızlar, oğlanlar avluda sıra bekliyor, muhtar, öğretmenin yanında bir iskemleye oturmuş kayıt işi bitince pencereden başını çıkartıyor, neşeli bir sesle sırada kim varsa onu davet ediyordu.

Son çocuk anasiyle beraber çıkınca Muhtar:

— Şimdi bir Tosunalinin kızı Esma, bir Sarı Durmuşun oğlu Mehmet, bir Halil İbrahimin küçük oğlu, bir de Sığırtmaçın Karabiber kaldı, dedi.

Öğretmen sordu:

— Demek bir de arap var köyde.

Muhtar gülmeğe başladı:

— Yok Bey, öyle değil. Sığırtmaç Ahmet beyaz, karısı Zeynep beyazdır. Oğlan da onlara çekti. Ama geçen yıldanberi onlara Karabiber diyoruz. Bunun bir masalı var. Başını ağırtmazsam anlatayım.

Muhtar gülmesini tuttuktan sonra:

— Geçen yıl, dedi. Bayram üstü, çoluk çocuk kimi eşekle, kimi atla, kimi de arabayla kasabanın yolunu tuttular. Eh, herkes gücü yettiği kadar panayıra mal götürecek, satacak eline geçen parayla ele güne karşı bayramlık düzecek. Karabiberin babası, anası da bir sepet yumurta, bir torba tarhana, bir iki kabak yüklenip nöbetle eşeğe binerek köylülerin peşine takılıp gittiler.

Ama gitmeden evvel komşuları bir karıcık vardı. Kimi kimsesi yok. İhtiyar bu, olur olmaz şeyler ister. Aramızda geçinip giderdi. Bu küçük Hasan kasabaya gideceğim diye heveslenirken kadın onunla şaklaşmış, «Hasanım bana panayırdan karabiber alıver» demiş.

Hakikatle çocuk kadının bu isteğini unutmaz. Kasabada, babasının bulup buluşturup «Bayramda görüp göreceğin rahmet budur. Hasan. Al sana para, bir canının istediğini al» diye verdiği on kuruşu alıp bir dükkâna gider, vur aşağı, tut yukarı pazarlık edip karabiberi alır.

Hasan biber kâğıdını sıkı sıkı tutar. Köylüler toplanır, alacağını alanlar yine köy yolunu tutarar. Tam köprüyü geçip te boğaza girdikleri zaman karşılarına iki eşkiya çıkar. Silâh çekerler, biçareleri bir bir soymağa başlarlar

Herkesin kolları havada, benizler uçmuş, canları yanmış, can korkusuna da düşmüş bekleşip dururlarken heriflerde biri Hasana yaklaşır. Ellerini kaldırmasını söyler. Çocuk kaldırmaz. Küçük eli terlemiş, kâğıt terden ıslanmış avucunu açsa, biberler büsbütün dökülecek.

Kaldırırsın, kaldırmazsın derken iki herif birden çocuğa yüklenirler, anası ağlar, babası canından bezer, Hasan ihtiyar kadıncağıza götüreceği hediyesinin dökülüp saçılmasına razı olmaz. Ama bir tokat yiyince dünya başına zindan kesilir:

— Al bakalım dinsiz herif.

Diyip avucundakileri iki azılı eşkiyanın yüzüne savurur. İki eşkiyanın gözlerine karabiber dolar. Oldukları yere çöküp ellerini yüzlerine kapatırlar, gözleri oyulmuş sanki.

İşte o zaman Hasanın babası fırlayıp mavzerlerden birini kapar. eşkiyaya doğrultur:

— Davranın hemşeriler, diye bağırır.

Erkekler üşüşürler eşkiyanın başına, yakalayıp kasabaya götürürler. Jandarmaya teslim ederler.

Muhtar başını salladı:

— İşte karabiber adı o zamandan kaldı, dedi.

Öğretmen sordu:

— Çocuğa bir hediye almadınız mı?

Muhtar:

— Almaz olur muyuz, dedi. Köyü soygundan kurtaran, aylardan beri ele geçmiyen iki azılı eşkiyanın yakalanmasına sebeb olan çocuğa bir bayramlık yaptık ki sormayın. Ama kasabanın kaymakamı bizden baskın çıktı. Köye kadar geldi. Çocuğun babasına buzağılı bir inek hediye etti. Hasana da bir kâğıt karabiber.

Eşkiyalar Hasan'a yaklaştı...

Dağ Başını Duman Almış

YAZAN:
OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA :
— 29 —

Burası oldukça geniş bir holdü. Sağda, solda, kanepelerin üzerinde bir kaç insan oturuyordu.

Kudret, köşede bir masada oturmakta olan kadına doğru yürüdü. İskenderunda, Düpon'a verilmek üzere aldığı kartı uzatarak:

— Mösyö Düpon'u görmek istiyorum efendim, dedi. Acaba burada mı?

Kadın, Kudret'i uzun uzun süzdükten sonra, karta baktı. İvan isminde birisini tanımadığı için:

— Mösyö Düpon buradalar, fakat biraz meşguller, diye kaçamak bir cevap verdi.

Kudret:

— Kendisiyle hemen görüşmem lâzım, dedi. Kartı kendisine verirseniz herhalde kabul ederler. Uzak yerden geliyorum.

Kadın, kartı alarak yerinden kalktı ve yan tarafında bulunan odaya girdi.

Kudret, kadının gidişinden istifade ederek etrafına bakındı. Salonda oturan insanların yüzlerinde şüphe uyandıracak hiç bir ifade okunmuyordu. Yaşlı bir kadın, kendisi gibi çenesi düşük olan ihtiyar bir adamla mütemadiyen konuşuyordu. Onların biraz ötesindeki uzun bir kanepede iki kadın ve iki erkek vardı. Belki de, kendisinin buradan alıp İzmir'e götüreceği artistler bunlardı. Kudret bunları tetkike fazla imkân bulamadan kâtibe salona girdi ve biraz evvelki soğuk hareketinin tamamen aksine, çok kibar bir sesle:

— Buyurun efendim, dedi. Mösyö Düpon sizleri bekliyorlar.

Kudret te aynı nazik bir tavırla cevap verdi.

— Teşekkür ederim Madam.

Kudret «Madam» sözünü bilhassa kullanmıştı. Çünkü bu kadının konuşmasından Fransız olduğunu anlamıştı. İhtimal uzun senelerdenberi de burada, Türklerin arasında bulunmaktaydı.

Kâtibe, Düponun odasına kadar Kudret'e yol gösterdi. Kudret içeriye girince, kapıyı arkasından kapattı.

— İşiniz bu kadar acele mi?

VII

DANSÖZ, JONGLÖR ve AKROBATLARLA KARŞI KARŞIYA

Kudret, odaya girip te arkasından kapı kapanınca, hiç tereddüt etmeden, köşede bir masada oturmakta olan çıplak başlı, gözlüklü, tıknaz adama doğru sürate yürüdü. Böyle vaziyetlerde en ufak bir tereddüt, en büyük tehlikeler doğurabilirdi. Mademki şimdi kendisi «Peter»di ve bu casus şebekesine bağlı idi. Hepsiyle bir yerde tanışmış, konuşmuş, ahbaplık etmiş olabilirdi...

Netekim Kudret, tahmininde aldanmamıştı. Daha Düpon'un oturduğu masaya yaklaşmadan, adam hemen ayağa kalktı ve güler bir yüzle elini uzattı.

— Oooo... Hoşgediniz Mösyö Peter.

Kudret te eski bir tanıdık gibi:

— Hoşbulduk Mösyö Düpon, diye cevap verdi.

İki candan dost gibi tokalaştılar. Mösyö Düpon masanın yanında duran maroken koltuğu göstererek:

— Şöyle uyurmaz mısınız? dedi.

— Teşekkür ederim Mösyö Düpon...

Kudret, gösterilen koltuğa otururken, Düpon da, döner koltuğuna gömüldü.

Düpon'un kendisinden çok emin bir hâli vardı. Kelimelerin üzerine basarak ve tane tane konuşuyordu.

— Telgrafınızı aldım. İstediğiniz artistler hazırdır...

Sonra Kudret'in gözlerine bakarak ilâve etti.

— İşiniz acele mi?

— Oldukça... Biliyorsunuz, vapur, bu gece yarısı hareket ediyor... Biraz alışveriş yapmak istiyorum...

— Galiba, artistleri İzmir'e götürdükten sonra vatanınız olan İngiltereye döneceksiniz...

— Doğrusu çok anlayışlısınız Mösyö Düpon... Hakkım değil mi? Aylardır Anadoludaydım... Bir hayli sıkıntı çektim.. Türklerin içinde bulunmak çok güç... Yabancıları hemen tanıyorlar.

Düpon kıs kıs güldü.

— Türkler, kendilerinden olmayanlardan pek hoş tutmazlar... Ama, hısımına, akrabasına, kandaşına canlarını bile verirler...

— Türkleri çok iyi tanıyorsunuz Mösyö Düpon...

— Nasıl tanımam... Senelerce Osmanlı Sarayına artist yolladım... Bu vesile ile bir çok Türkle ahbap oldum... Bir kaç defa İstanbul'a gittim...

— Anadoluyu görmediniz mi?

— Hayır...

— O halde, Türkleri yakından pek tanımıyorsunuz... İstanbul, ne olsa muhtelif insan topluluklarının bir arada bulunduğu bir şehirdir... Orada Türk harsının, Türk ırkının, sadece meydana getirdiği eserleri görebilirsiniz... Camiler, kervansaraylar, saraylar, köşkler.. Belki Anadoluda, muhteşem camiler, büyük saraylar göremezsiniz ama, onun yanında, sağlam bir ruh, granitten yapılmış bir karakter bulursunuz...

Kudret, bu sözleri söylerken biraz heyecanlanmıştı. Mösyö Düpon'un gözünden böyle şeyler pek kaçmazdı:

— Türkleri bu kadar sevdiniz demek... Nişanlı olmasaydınız, korkarım, yurdunuza bir Türk kızıyla dönecektiniz...

Kudret birden durakladı. Kırdığı potun farkına varmıştı. Burası şimdi düşman işgali altında bir yerdi. Karşısında bulunan adam da, casusluk şebekesine yataklık yapan yardımcı ajanlardan biriydi.

Kudret, zoraki bir gülümseyişle:

— Yok canım, dedi... O kadar değil tabii... Nişanlımı seviyorum ve bir Türk kızıyla da evlenmeye hiç niyetim yok...

Düpon birden büyük bir kahkaha koyuverdi.

(Devamı gelecek sayıda)

EZOP'TAN HİKÂYELER

DEĞİRMENCİ, OĞLU VE EŞEKLERİ

Bir değirmenciyle oğlu, satmak için eşeklerini pazar yerine götürüyorlardı. Çok gitmemişlerdi ki bir kuyunun etrafında toplanmış gülüp söyleşen kadınlarla karşılaştılar.

Kadınlardan biri, «Şuraya bakın,» diye bağırdı. «Eşeklerine binecekleri yerde bu sıcakta yürüyen insanlar gördünüz mü siz?»

Bunu işiten değirmenci derhal oğlunu eşeğe bindirdi. Kendisi de yanında keyifle yoluna devam etti. Bir zaman sonra ciddî bir münakaşaya dalmış bir gurup yaşlı adama rastladılar.

— «Bakın görüyorsunuz ya...» diye ihtiyarlardan biri parmağıyla baba-oğulu işaret etti, «söylediklerime şu manzara iyi bir örnek değil mi? Bu zamanda ihtiyarlara hiç hürmet gösterilmiyor. İhtiyar babası güçlükle yürürken oğlan eşeğe binmiş rahat rahat gidiyor. Aşağı in, seni haylaz. İhtiyar babanı tozlu yollarda süründürmekten utanmıyor musun?»

Bunun üzerine ihtiyar oğlunu eşekten indirdi, kendi bindi. Çok gitmemişlerdiki bir sürü kadın ve çocuğa rastladılar. Bir kaç dil birden, «Şu tenbel ihtiyara bakın!» diye bağırdı, «Çocuğu yanında yürütmekten sıkılmıyor musun? Çocukcağız sana yetişeceğim diye yerlerde yuvarlanıyor.»

İyi tabiatlı değirmenci derhal oğlunu arkasına aldı. Kasabaya nerdeyse girecekler-di. Bir şehirli:

— «Allahaşkına ihtiyar arkadaş,» dedi, «bu eşek senin mi?»

— «Evet, benim,» diye ihtiyar cevap verdi.

— «Hiçte sizin kendi malınız olduğuna benzemiyor. Zavallı hayvanı siz ikiniz taşıyacağınız yerde ikiniz birden çıkıp üstüne oturmuşsunuz.»

Ne yapacağını bilemeyen değirmenci ve oğlu eşekten indiler. Hayvanın iki ayağını biribirine bağlıyarak iki yandan omuzlarına aldılar. Bu vaziyette şehre girdiler. Onları görenler etraflarını alıyor, karınlarını tutarak, gülmekten kırılıyorlardı. Bu sırada bir köprünün üzerinden geçiyorlardı. Bu acaip taşınışa ve etrafındaki gürültüye alışık olmayan eşek ayaklarının bağlı olduğu uzun değneği kırarak nehre yuvarlandı. Çok sinirlenen ve utanan değirmenci en kısa yoldan evine döndü. Herkesi memnun etmeğe çalışirken eşeğinden olduğuna nasıl yanacağını bilemedi.

Herkesi memnun etmeğe çalışan bir insan, hiçkimseyi memnun edemez.

EŞEK VE ÇEKİRGE

Çekirgelerin otların arasında şarkı söylediğini işiten eşek, onların musikisinden o kadar hoşlandı ki, O da aynı güzellikte şarkı söylemeği arzu etti. Bu kadar güzel sese sahib olmak için ne cins yiyecek yediklerini sordu. Çekirgeler, «Çiğ,» diye cevap verdiler. Sadece çiğ yiyerek yaşıyabileceğine karar veren eşek, kısa bir zaman sonra öldü.

İnsanların hepsine aynı şekilde muamele edilmemelidir.

Öğretmeniniz Diyor Ki

Bir Tahrir Ödevi

YAZAN: SADIK ÖVET

Okullar önümüzdeki hafta açılıyor. Hazırlıklarımız bitti. Dört aylık tatili artık unutalım.

Tatil aylarında hepinizin başından heyecanlı, önemli vaka geçmiştir. Veya yaz aylarının birinde güzel bir gün yaşamışsınızdır. Nihayet korktuğunuz, unutamıyacağınız bir olayın içine karışmış hatta bu olayın kahramanı siz olmuşsunuzdur. Küçük yaşlardaki hatıralar akılda daha kuvvetli iz bırakır.

İlk hafta tahrir dersinde size muhakkak bir ödev verilecektir. Konu da şu olacaktır: Tatili nasıl geçirdiniz? Şimdiden bunu düşünerek bu ödeve hazırlanınız. Hatta bir kâğıda yazmanız doğru olur. Öğretmenler için Tahrir ödevleri, nasıl bir çocuk olduğunuzu, nelerden hoşlandığınızı, hangi derslere daha hevesli bulunduğunuzu, özelliğinizi gösteren birer rapordur. Buna ait bir örnek vereyim.

Bir ders yılı okulumu değiştirmiş, başka bir yere verilmiştim. Gideceğim okulun çocuklarının yaramazlıklarını, haşarılıklarını, biraz da dikkafalı olduklarını duymuştum. Duymak kâfi değil, acaba bunlar böyle mi idiler, diye düşünmeğe başladım. İlk ders benim için bir fırsat oldu. Onlara:

— Çocuklar, dedim tatilden yeni çıktınız, şu yaptıklarınızı bana anlatın, kim bilir ne hoş, ne meraklı günleriniz olmuştur. Onlar geçti, gitti, aramızda kalacak, çekinmeden yazın.

İyi döşendiler doğrusu. Bir tanesini seçtim, sınıfta okumak üzere ayırdım. Bu öğrencinin yazısı kısaca şöyle idi: Yaz aylarının sıcak günlerinde aynı mahalleden iki arkadaş evlerinden ayrılmağa uzak yerlere gitmeğe karar veriyorlar. Yeriz, içeriz, başka memleket görürüz, kurtuluruz, trene atlarız, vapura bineriz, oh ne ala yaşarız diyorlar. Dediklerini de yapıyorlar. Yol masrafları ne olacak? Onun kolayı var. Evden habersiz para da alıyorlar.

Bu yazıda çocukların bu iş için başbaşa verip karar vermeleri, evdekilerin bunu anlayacaklarından hele gizlice para alırken yüreklerinin küt küt ettiğini, nihayet pasolarını göstererek ucuz biletle uzak bir şehre gittiklerini, trenin penceresinden dağları, ovaları dereleri seyrettiklerini, öteki berikile ahbap olduklarını anlatan yazılar vardı ki, ben de bu serüvenin arasına girmiş gibi oldum. Son olarak gittikleri şehirde kendilerini arayan polisi aldatarak kaçtıklarını fakat yakalandıklarını anlatan satırlar da sınıfa korku veriyor, öğrenciler ne diyeceğimi merak ederek bana bakıyorlardı. Ödevin bitiş satırlarında, bu çocukların fotoğraflarının gazetelere verilerek aranıldığını, annelerin hasta olduklarını, eve gönderilince çok acıklı sahneler olduğu yazılı idi.

Odevin okunması bitti. Sessizlik devam ediyordu.

— Çok fena yapmışsınız dedim. Evdekileri üzmüşsünüz, habersiz para almışsınız, polisi kandırmışsınız, kanuna aykırı iş yapmışsınız. Seni ayıplıyoruz.

Cocuklarda benim gibi düşünmeğe başladılar. Hemen:

— Fakat, dedim ödevinin yazılış şekli çok güzel. Sana tam numara veriyorum. Çünkü gördüğünü, yaşadığını olduğu gibi belirtmişsin, uydurma şeyler koymamışsın, kendini ödeve vermişsin, samimi yürekten gelen hislerle yazmışsın, bu yazıda akıcı bir anlatış var. Tahrir ödevlerinde istenen de budur. Ancak iyi bir hatıranı bu şekilde yazmanı çok isterdim.

Tahrir derslerinde dikkat edeceğiniz belli başlı kurallar bunlar. Yazılarınız sizi gösteren birer aynadır.

Evlerinden ayrılmağa, uzak yerlere gitmeğe karar veriyorlardı.

MERAKLI Bahisler

ŞEKER HASTALIĞI NEDİR?

— Şeker hastalığı diye bir şey vardır. Çoğu zaman kırkını, ellisini aşmış kimseler tutulur. Fakat bu, ilk önce sanılacağı gibi, çok şeker yemekten ileri gelen bir hastalık değildir. Yediğimiz şekerlerin fazla gelenini karaciğer alır, saklar, lüzumunda vücude verir. İşte şeker hastalığı, karaciğerin bu işi göremiyecek şekilde bozulmasından ileri gelir.

VÜCUT NASIL MAKİNEYE BENZER?

— Yürürken, otururken, konuşurken yaptığımız her hareket vücut makinesinin işlemesi ve kuvvet harcaması demektir. Hattâ uyurken bile, kalbimizin atmasile vücudümüz yine bir iş görüyor demektir. Vücut bu hareketleri yaparken tıpkı bir makine gibi karbon, yani kömür yakar. Vücuda kömürle işliyen bir makine diyebiliriz.

BÜYÜTÜCÜ BESİNLER NEDİR?

— Vücudün işlemesinden çok büyümesine yarayan besinler de vardır. İşletici besinler en çok çalışanlara lâzımdır, büyütücü besinler ise büyümesi, gelişmesi gereken kimseler, yani çocuklar içindir. Bunların başında da süt ve sebze gibi madenli yiyeceklerle yumurta, fasulye gibi albuminli yiyecekler gelir.

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç soru soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi yoklamış olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlatmak için de 25. sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

Burada resmini gördüğünüz kuş nedir?
1 — Çil mi?
2 — Tavus kuşu mu?
3 — Hindi mi?

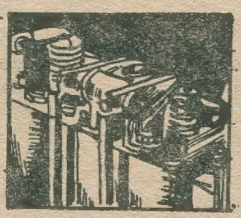

Dizel motoru ne ile işler?
1 — Benzinle mi?
2 — Kömürle mi?
3 — Tereyağı ile mi?

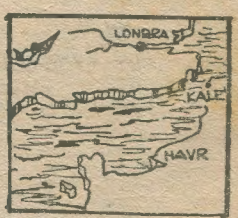

Fransa-İngiltere arasındaki denizin adı nedir?
1 — Baltık denizi mi?
2 — Manş denizi mi?
3 — Adriyatik mi?

İYİ SU NEDİR?

— Tatlı su dediğimiz ve içilebilen sular içinde sudan başka şey çok olmıyan ırmak suları veya temizlenmiş göl sularıdır. Yağmur suyu da bir yerde temiz olarak tolpanırsa içilebilir. Fakat en iyi su, yağmurla toprağa düştükten sonra taşların arasından süzülerek tekrar meydana çıkan kaynak sularıdır.

KUYU SUYU NEDEN ACIDIR?

— Kuyu suyu da içilmez, acıdır. İçerseniz ağzınıza buruk buruk gelir. Çünkü bu suyun içinde toprak, kil karışıktır veya erimiş maden vardır ki, bunlar suyu ağırlaştırır. Fakat iyi su olmayan yerlerde insan kuyu suyu içmek zorunda kalır. Kimi kuyuların suyu fazla karışık değildir, içilebilir.

DENİZ SUYU NEDEN FENADIR?

— Yiyeceklerden başka bir de içecekler vardır. Bunun başında su gelir. Tabiatta su çok bulunur. Fakat bunların hepsi içilmez. Çünkü içinde sudan başka şeyler de vardır. Bunların arasında meselâ deniz suçilmez, çünkü içinde tuz vardır. İçince insanın ağzını yakar.

NEDEN YEMEK YERİZ?

— Yemek yemezsek yaşayamayız. Çünkü vücudümüz bir makine gibidir. Makine nasıl kömürden, benzinden veya elektrikten kuvvet almadıkça çalışmazsa, vücudümüz de yiyeceklerden ve içeceklerden besin almadıkça işleyemez. Vücudün, işini yapması, büyümesi ve canlı olarak kalabilmesi için yiyeceklerden kuvvet alması gerekir.

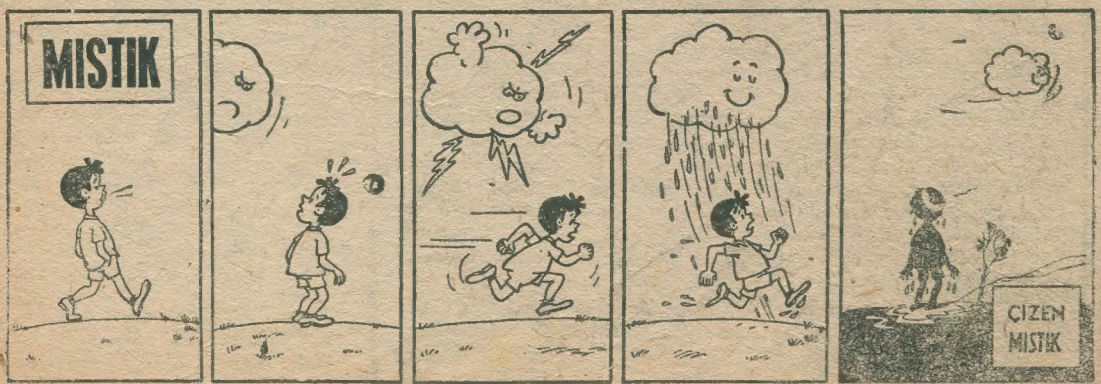

Kapaktaki resmin hikâyesi *Yaşanmış bir olay*

Fedakâr Delikanlı

Büyük Alman şairi Göethe'nin herkesçe bilinen ünlü şiirinde şöyle bir mısra vardır:

— «İnsan ıstırap içinde dilsizleşir!»

İşte, şu anda, koskoca bir apartmanda oturan ve olayı seyrederek ıstıraba gömülen on kişinin, tek kelime söylemeden oldukları yerde donup kalarak dilsizleşmesi, şâirin bu sözünü bir kere daha doğruluyor!...

Onları dilsizleştiren bu olayı anlatalım:

Milano bu mevsim sıcak olur. Bütün Akdeniz ülkelerinde olduğu gibi, şimdi orada da insanın vücuduna yapışan ve onu rahatsız eden bir sıcaklık hüküm sürmektedir! Valleo mahallesindeki dört katlı apartmanın sakinleri, havanın verdiği rehavetle sedirlerine uzanmış, günün bitmesini bekliyorlar. Arada bir, lütfen ağzını açıp, yanındakine iki kelime ile hitap edenler bile, bu yorgunluğun altında eziliyorlar!

Bir ufak rüzgâr esse, hemen balkonlara fırlayıp, İtalyan'ların kendilerine has çenebazlıklarını ortaya koyacaklar ve gecenin çok geç saatlerine kadar bu konuşmalar devam edip gidecek!

Üçüncü katta oturanlar, bütün bu anlattıklarımızdan ayrı bir hava içindeler. Onlar ne sıcaklığın, ne şu ağır basınca ve ne de sessizliğin devamı için gereken sükûnete aldırış etmiyorlar. 23 yaşındaki genç kız Elvia üvey babası ile bir münakaşaya tutuşmuş. Durmadan, bir Einger makinesi sadakati ile konuşuyor. Sarhoş üvey baba ise, bu yaşa gelen kızı elindeki kalın bastonla tehdit etmede! Tabii ne oluyorsa aradaki anneye oluyor... Biçare kalp hastası kadın, onları yumuşatmağa gayret ediyor ama, elinden fazla birşey gelmiyor ki...

Nihayet Elvia, balkona fırlıyor. Anası da arkasından. Kızının bu hiddet anında herhangi bir şuursuzca harekete kalkışmasından korktuğu için, Onu tam kolundan yakalıyacağı sırada, Elvia'nın aşağıya doğru müthiş bir sür'atle ve tepe üstü düştüğünü görüyor!

Elvia yere iki metre kala aşağıda kollarını açmış, kendisini kucaklamağa hazırlanan bir karartı görür gibi oluyor!... Yanılıp yanılmadığını tespit edecek, fark edecek durumda değil. Genç yaşında ölüme gitmek, hayatın tadını çıkaramamak ona ne kadar acı geliyor bilseniz...

Anladığı birşey varsa balkondan, apartmanın üçüncü katından, aşağıya uçtuğu idi! Herkese iyilik yapan Elvia beklenmedik bir faciânın kurbanı oluyordu! Yukardan bakanların çoğu, yüzlerini kapamışlar, bu dehşet verici faciayı görmemek için içeri kaçmışlardı.

Elvia sonunun geldiğini anlayınca son bir defa daha:

— «İmdaaaat!» diye bağırdı.

Sonrasını hatırlamıyor. Kendine geldiği zaman, başının ve sol kolunun müthiş ağırdığını hissediyordu... Acaba gerçekten ölmedi mi? Ama böyle bir mucizenin olmasına imkân var mı? Annesinin Tanrı'ya dua eden ellerine bakıp, kulağına kadar gelen hafif sesini dinliyor:

— «Allahım, Onu sen bana bağışladın! Sana milyonlarca şükürler olsun!... Tanrım, sen ötekinin benim kızımı kurtarma uğruna ken-

KISSADAN HİSSE

DÖRT AÇIKGÖZ

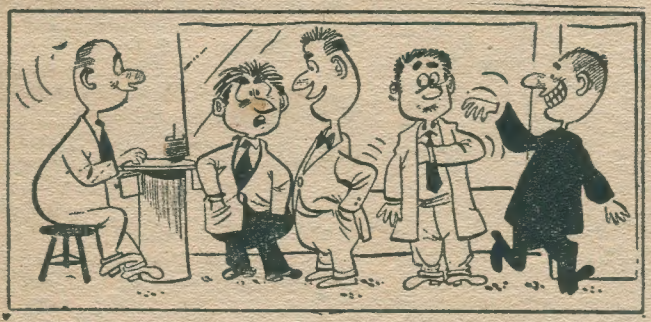

Dört arkadaş bir gün, öğle yemeği yemek için lokantaya giderler. görmek için kasaya doğru yürürler. Dört arkadaştan en kısa boylusu afiyetle, önlerine gelen yemekleri, silip süpürürler. Sonra da hesabı olanı. «Belkide hesabı ödemekten kurtulurum» düşüncesiyle hemen elini cebine atar. «Durun arkadaşlar,» diye adeta bağırır, «hesabı ben ödeyeyim. Onun çömertliğinin (!) altında kalmak istemeyen ikinci arkadaş hemen atılır «Aman nasıl olur. İmkân yok hesabı sana ödetmem. Bugün ben ödeyeceğim.»

Üçüncü genç, hiç bunun altında kalır mı!... Hemen onların arasına girer. «Yoo» der. «Vallahi buna müsaade etmem. Eğer parayı size verdirirsem, terbiyesizlik etmiş olurum. Hesabı ben ödeyeceğim.»

O ana kadar, hiç işe karışmamış olan dördüncü delikanlı, «Parayı sen vereceksin, ben vereceğim» diyerek birbirleriyle münakaşa etmekte olan arkadaşlarının, bu işi sırf, hesabı ödememek için yaptıklarını çok iyi bildiğinden, onların arasına girer. Ve gayet sakin bir şekilde «Arkadaşlar,» der. «Görüyorum kim, hesabı vermek için biribirinizle adeta yarışıyorsunuz. Eğer aranıza katılacak olursam imkân yok hesabı bana verdirmezsiniz. Onun için ben şimdi gidiyorum. Siz hesabı kimin vereceği hakkında aranızda anlaşın.» Bunu söyledikten sonra, gülerek kapıya doğru ilerler. Arkadaşlarının şaşkın bakışları arasında caddedeki kalabalığa karışıverir.

Karşınızdakini budala yerine koymayın. Zira günün birinde sizden daha üstün biri de sizi budala yerine koyar.

GÜZEL ŞİİRLER

Tatil Bitti

Tâtil bitti, çocuklar!
Okullara koşalım!...
Ağarırken ufuklar,
Engelleri aşalım!...

Geldi bakın sonbahar,
Göçmen kuşlar döndü hep!
Eserken bir sert rüzgâr,
Durmıya yoktur sebep!...

Artık vedâ edelim:
Denizlere, dağlara!...
Yaz gelince gidelim:
Bahçelere, bağlara!...

Yepyeni, gıcır gıcır:
Çantamız, elbisemiz!...
Kirlense içim acır,
Çünkü hepsi tertemiz!...

Sunacak hayat bize:
Okuldur, yalnız okul!...
Bakarak nurlu ize,
Olmalıyız ona kul!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

---

dini feda eden mert, iyiliksever Corrado'nun öteki dünyada yardımcısı ve koruyucusu ol!... Bu fedakârlığının karşılığını Ona ver Tanrım!...»

Corrado!... Şu ikinci katta oturan 17 yaşındaki delikanlı... Evet, bu müthiş kazadan sadece kolu kırılarak kurtulan Elvia, şimdi yavaş yavaş herşeyi hatırlıyordu: Yere iki metre kala gördüğü şey bir hayal değildi! Corrado, aşağıda otururken Onun düştüğünü görmüş, bacaklarını açmış, kollarını havaya kaldırarak, Elvia'nın başını parçalanmaktan kurtarmağa çalışmıştı.

Corrado insanlık ödevini yapmıştı. Elvia kollarının arasına düşmüş fakat bu düşüş onun ağırlığını yedi misli arttırdığından Corrado'yu da yere yıkmıştı. Genç kızın bu yıkılma sırasında kolu kırılmış, kurtarıcısının ise, yere çarpan kafası adeta tuzla buz olmuştu!

Elvia felâketle biten bir fedakârlığın ardından, imdi, hıçkırıklara karışan gözyaşları döküyordu...

Maziden istikbale Doludizgin..

PREVEZE ZAFERİ

Kardeşlerim, kazandığı zaferleri tarihe mâleden büyük Türk amirali Barbaros Hayrettin'in en büyük zaferi olan Preveze Muharebesini kazandığı gün, 27 Eylül, «Donanma Günü» olarak kabul edilmiştir. Bugün, her sene Taksim Meydanı ve Beşiktaş'daki Barbaros Meydanında kutlanmaktadır.

İşte ulu Amiral Barbaros'un dünyaya armağan ettiği vecize:

DENİZLERE HAKİM OLAN, CİHANA HAKİM OLUR..

Bugün hâlâ enginlerde o leventlerin zafer şarkılarını işitiyor, zafer rüyalarını görüyoruz. Evet, denizcilik Türkün millî hasletidir. Bu anda Atatürk'ün o tarihi sözü kulaklarımda çınlıyor:

«Etrafı denizlerle çevrili en müsait coğrafî durumda olan vatanımızda denizciliği Türkün büyük bir millî gayesi olarak düşünmeli ve onu kısa bir zamanda başarmalıyız.»

Sevgili Atam. Aziz Barbaros... Türk zafer tarihinin mübarek şehitleri kahraman gaziler müsterih olun; çünkü bugünün denizcileride yarın sizlere lâyık olacak şekilde yetişmektedirler.

Savaş başlıyor...

27 Eylül 1538... Barbaros, yarım ay şeklinde bir harp usulü ile Andrea Dorya'nın kumandasındaki Haçlı donanmasına yaklaşıyor... Sağında Salih Reis, solunda Seydi Ali Reis'in birlikleri yer almış; merkezde Barbaros. Büyük Türk denizcisi Turgut Reis de yirmi kadırgasıyla vurucu kuvvet olarak yedekte bulunuyor.

Preveze önlerinde her iki donanma karşılaştığında, Haçlı donanmasının 602 parçalık harp teknesine karşılık Barbaros'un kumandasında 200 kadırga vardı sadece.

Fakat tarihin her devrinde düşmanlarımız tarafından lâyıkile anlaşılmıyan o efsanevî ve esrarengiz üstünlük, yine Türk ruhunun zafer aşkı ile yanmasını temin edecek kadar kuvvetli idi.

Deniz üstünde yürürüz,
Düşmanı arar buluruz
Öcümüz komaz alırız
Bize Hayrettinli derler

Andrea Dorya'nın kulaklarında ölüm çanları gibi uğuldayan bu zafer na'raları düşman donanmasını paniğe uğrattı. Barbaros'un yarma hareketi karşısında Haçlı donanmasına bağlı gemiler kurtuluşu kaçmakta bulmuşlardı.

Bütün tarih boyunca bu böyle olmadı mı? Haçlı donanma kaçıyor... Zafer ümitleri, intikam hırslarını unutmuş kaçıyorlar...

Kaçabilenler kurtuldu. 29 düşman gemisi mürettebatı ile beraber Preveze'nin koyu mavi sularına gömüldü. Bu ne büyük ne müthiş bir zaferdi Yarabbim!... Rüzgârda coşmuştu... O da leventlerin harb na'ralarına gök gürültülerile ne güzel uyuyor...

Deniz üstünde yürürüz,
Düşmanı arar buluruz
Öcümüz komaz alırız
Bize Hayrettinli derler

Ali Cülmüt SOYCAN

Kapaktaki resmin hikâyesi Dehşet Verici Bir Olay

Denizde Facia!..

Geçen Ağustos ayında bir deniz motörü, balık adamın kendisine olan fazla itimadın kayıtsızlığına nasıl kurban gitti?

Ağustos ayının en güzel günlerinden biriydi. Deniz, rengiyle, pırıltılarile, kokusu ile insanı kendine çekiyor; bu harikulâde haliyle Onlara geçici de olsa bir saadet vaadediyordu.

İtalyan Gemi Adamlar Kulübü'nün en iyi elemanlarından biri olan 24 yaşındaki Oscar Caveri, havanın letâfetine baktıktan sonra, şöyle bir kahvaltı edip, finlerini, dalma aletlerini sırtladığı gibi hiç vakit kaybetmeden soluğu deniz kıyısında aldı.

Her zamanki gibi, bir parça deniz suyu alıp burnuna çekti. Kumların üzerine oturup finlerini ayaklarına geçirdi. Diğer aletleri de başına yerleştirdikten sonra serin sulara kucağına atıldı.

Oooh! Ne kadar güzeldi deniz... Suların küçük kıpırdanışları, yıllardır denizin döğmesine alışmış bulunan Oscar'ın vücuduna hafif masaj yapıyor ve böylece Onu derinliklere doğru sürüklüyordu. Oscar, altı yaşındanberi yüzüyor, yarışlara girip derece alıyor, yazın gerçek tadını bu mavi engin'iğin içinde çıkartıyordu.

Bu güzel günde, elbette Oscar, kendine olan güvenini bir kere daha ispat edecekti. Ayaklarındaki finler sayesinde tam mânasile bir balık adam misâli kayıp gidiyordu denizin üzerinde. Niyeti, sahilden epey uzaktaki bir gemi enkazına dalmak ve yıllardır burada olduğu söylenen bir milyarder turist dadının mücevherat kutusunu bulup çıkarmaktı.

Enkazın bulunduğu yere kadar hic durmadan yüzdü. Yorgunluk filan hissetmiyordu. Buna rağmen, oralarda dolasan arkadaşlarının seslenişlerine mukabele etmeyip mavili'ğın içine dalıverdi.

Kafasına koyduğu şeyi, er geç yapacak, bu milyonlar değerindeki çekmeceyi bularak sahibine verecekti.

Oscar, ilk dalışında epev şeyler tesp.t ederek suyun yüzüne çıktı. Oksijen tüpündeki hafif bir arıza olmasa, bu dalış belki daha da uzun sürecekti. Tüpteki arızayı giderip tekrar daldı, bir kere daha daldı, bir kere daha daldı... Artık kuvveti kesilmeğe başlamıştı. Bugün daha fazla inat etmek eceli davet olabilirdi. Araştırmayı ertesi güne bırakmağa karar verip yukarı doğru süzülmeğe koyuldu.

Aheste aheste çıkıyordu. Lâkin talihsizlik Onu maalesef kollarına almıştı. Küçük oksijen tüpü birden sırtından sıyrılıp dibi boyladı. Önce Onu yakalamak için epey çırpındı. Oscar, sonra Allah başka keder vermesin diyerek yeniden yukarı çıkmağa başladı. Yalnız bu sefer canı biraz sıkkındı. Bu sıkıntı, Onu dalgınlaştırmıştı. Yukarıya bakacağı yerde, hâlâ denizin dibine bakıyordu.

İşte ne olduysa bu sırada oldu. Başında, daha doğrusu boynunda, sonra kolunda, daha sonra da bir ayağında korkunç bir ağrı duydu. Ağrı değil, yanma... hayır hayır; yanma da değil, bambaşka birşeydi bu! İçinin boşalır gibi olduğunu hissetti. Sonra herkesin sevgilisi olan 24 yaşındaki Oscar Caveri için herşey bir anda bitiverdi!

Denizin üstü kan içindeydi!

Ne olmuştu?

Oscar, dalgınlığının, kendine olan fazla itimadın kayıtsızlığına kurban gitmişti. Yukardan geçmekte olan bir deniz motoru, önce Onun boynunu, sonra kolunu ve daha sonra da yukarıda izah ettiğimiz gibi bir bacağını koparmaktan beter etmiş ve zavallının toparlanmasına vakit bırakmadan bu genç Balık Adamın ölümüne sebep olmuştu.

Motördekiler şaşkınlık içindeydiler. Evet, şöyle bir sarsılmışlardı. Evet, motörde bir arıza olduğunu zannedip arkaya bakmışlardı. Ama bu bakış sırasında herşey olup bitmişti bile. Zira Onlar ancak biçare Oscar'ın hâlâ suların üzerinde çırpınan, sonra da batan vücudundan başka birşey görememişlerdi!

TARİH YAPRAKLARI

KÂTİP ÇELEBİNİN ÖLÜMÜ

Türk kültürüne önemli hizmetlerde bulunmuş, değerli eserler bırakmış bulunan ve asıl adı Mustafa olan Kâtip Çelebi 24 Eylül 1657 de, 49 yaşındayken öldü. Adı Türk Büyükleri sırasına geçmiştir.

NİĞBOLU ZAFERİ

Hristiyanlar, Yıldırım Beyazıta karşı bir Haçlılar ordusu hazırlamış ve sınır kalesi olan Niğbolu'yu kuşatmışlardı. Yıldırım Beyazıt düşmmanlarından daha evvel davrandı. Sınıra yıldırım gibi yetişti ve 25 Eylül 1396'da Haçlılar ordusunu yendi.

GİRİDİN ALINMASI

Uzun süren deniz ve kara savaşlarından sonra, Akdenizde önemli bir durumu olan Girit Adası 26 Eylül 1669'da, Kandiya kalesinin teslim olmasıyla Türk İmparatorluğuna katıldı.

DİL BAYRAMI

28 Eylül 1932'de Dil kurultayı toplanarak Türk dili üzerinde çalışmalara başladı. Bu gün, ulusal bir bayram olarak kutlanmaktadır.

PREVEZE DENİZ SAVAŞI

28 Eylül 1538'de Türk Amiralı Barbaros Hayrettin Paşa ile Birleşik Hristiyan deniz kuvvetleri Komutanı Andrea Dorya arasında Prevezede büyük bir deniz muharebesi oldu. Tarihin en büyük deniz savaşlarından biri olan bu gün Beşiktaş'ta Barbaros'un türbesi önünde bir törenle kutlanmaktadır.

Yıldırım Kaptan

CASUSUN PLÂNI

DÜNYANIN İKLİMİNİ KONTROL EDİP İSTENEN YERE GÜNEŞ IŞIĞI GÖNDEREN DENVER SUNİ PEYKİNDEKİ AYNAYI YOK ETMEĞE ÇALIŞAN CASUS, YILDIRIM KAPTANLA KARŞI KARŞIYA...

YILDIRIM KAPTAN, CASUSUN EN GÜVENİLİR SUBAYLARDAN BİRİ ÇIKMASINA HAYRET ETMİŞTİ...

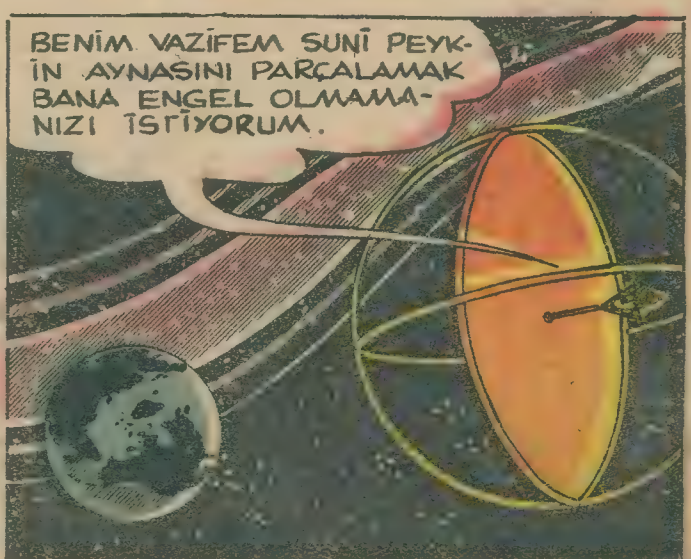

BUNU YAPAMAZSIN!. AYNA YÜZLERCE MUHAFIZ TARAFINDAN KORUNUYOR. SENİ YAKALARLAR.

YAPACAĞIM. SİZ DE GÖRECEKSİNİZ.

HEM DE SİZİN YARDIMINIZLA!..

ONDAN SONRA BÜTÜN DÜNYANIN EKİNLERİ MAHVOLACAK...
...VE İNSANLAR AÇLIKTAN ÖLECEK...

SEN SUS!.

ŞİMDİ BENİ DİKKATLE DİNLEYİN!..

ACABA, CASUS DROSET, NE PLÂN KURUYORDU?

O SIRADA SUNİ PEYK İN BAŞKA TARAFLARINDA CASUS ARAŞTIRMASI DEVAM EDİYORDU.

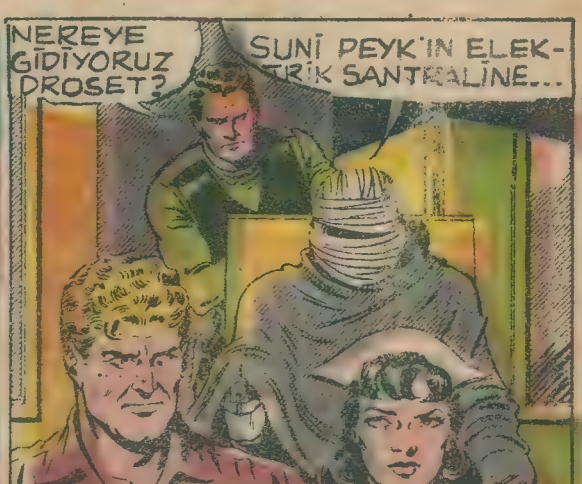

GELECEK SAYIDA:
HAVASIZLIK TEHLİKESİ

AŞCININ AYAĞINI KOPARAN KÖPEK BALIĞINDAN İNTİKAM ALMAĞA KARAR VEREN GEMİCİLER NİHAYET BİN GÜÇLÜKLE ONU YAKALADILAR.
CEZANI ÇOK PAHALI ÖDEYECEKSİN KOCA APTAL.
ŞİMDİ ONA AŞCININ AYAĞINI KOPARMANIN NE DEMEK OLDUĞUNU GÖSTERMEK İÇİN KUYRUĞUNDAN ASTILAR.
AĞZINI AÇIN ŞU CANAVARIN ONA ÖYLE BİR CEZA VERECEĞİMKİ UNUTAMIYACAK
DENİZ KURDU
GEMİCİLER HAYVANIN AĞZINI ARDINA KADAR AÇIP İKİ ÇENESİ ARASINA BİR TAHTA YERLEŞTİRDİLER.
BUNDAN SONRA KİMSEYİ ISIRAMAZ.
HAYATI BOYUNCA AĞZI AÇIK DOLAŞACAK
ŞİMDİ ATIN DENİZE ŞU CANAVARI..
BÖYLECE AZGIN KÖPEK BALIĞI AĞZI AÇIK OLARAK DENİZE ATILDI...
HAYALET

KAPTAN LARSEN CEZA OLSUN DİYE AŞÇIYI DENİZE SALLANDIRMIŞKEN KÖPEK BALIĞINI GÖRÜNCE TEKRAR YUKARI ÇEKTİRMEĞE KARAR VERDİ...
AY YANDIM!
HAYALET
AŞÇIYI GÜVERTEYE ÇEKTİKLERİ SIRADA SAĞ AYAĞI BİLEĞİNDEN KOPMUŞTU!
AYAĞI KOPMUŞ!
ZAVALLI.
ÇABUK ECZA KUTUSUNU GETİRİN!
BENİ PERİŞAN ETTİN LARSEN.
ACIDAN ÇILGINA DÖNEN AŞÇI BİRDENBİRE KAPTANIN BACAĞINA SALDIRARAK ONU BÜTÜN KUVETİ İLE ISIRIR....
DUR YAPMA! DELİRDİN Mİ SEN?... YAPMA!...
KÖPEKBALIĞI HİÇ HESAPTA YOKTU.. BİZ SADECE AŞÇIYA SÖYLE BİR TEMİZLİK DERSİ VERMEK İSTEMİŞTİK. HEPSİ O KADAR. KADER DE BU DA VARMIŞ ZAVALLI ÇOCUK...

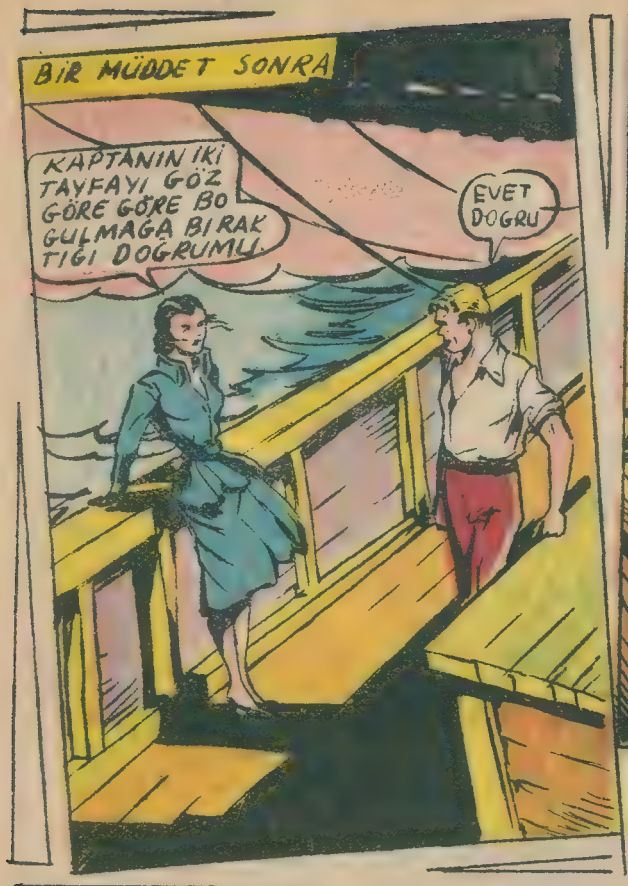
BİR MÜDDET SONRA
KAPTANIN İKİ TAYFAYI GÖZ GÖRE GÖRE BO GULMAĞA BIRAK TIĞI DOĞRUMU
EVET DOĞRU

VE SİZ DE MÜDAHALE ETMEDİNİZ
YAPAMADIM ELİMDEN BİRŞEY GELMEDİ Kİ.

GENÇ KIZ VAYDEN'İN CEVABINI BEGENMEMİSTİ
NE YAPMALIYDIM KAPTANI MI YOKSA KENDİMİ ÖLDÜRSEYDİM...
ÖYLE DEMEK İSTEMEDİM FAKAT....

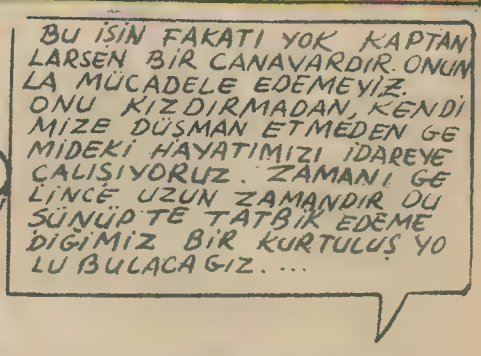
BU İŞİN FAKATI YOK KAPTAN LARSEN BİR CANAVARDIR. ONUN LA MÜCADELE EDEMEYİZ. ONU KIZDIRMADAN, KENDİMİZE DÜŞMAN ETMEDEN GEMİDEKİ HAYATIMIZI İDAREYE ÇALIŞIYORUZ. ZAMANI GELİNCE UZUN ZAMANDIR DÜŞÜNÜP'TE TATBİK EDEMEDİĞİMİZ BİR KURTULUŞ YOLU BULACAĞIZ....

HAYALET FOG BALIK LARININ BU LUNDUGU DENIZLERE DOGRU YOL ALIYORDU.
BIR GÜN "HAYALET" KURT LARSEN'IN KARDEŞI ÖLÜM SA ÇAN KAPTANIN IDARE ETTIGI "MAKODONYA" YELKENLISINE RASTLADI
MAKODONYA GÖRÜNDÜ
KARDEŞIN BENIM DÜŞMANIM-SIM DI O BIZI YOLU MUZDAN EDECEK.
GÖRÜYORSUN YA VEYDEN BALIKCILARIMIZA ATEŞE BILE BAŞLADI!..
PEKI SEN NE YAPACAKSIN?
HAYALET
ARKASI VAR.
NE Mİ YAPACA ĞIM BEN DE ONA ATEŞ EDE CEĞİM. ATEŞ ANLADIN DE- GİL Mİ ATEŞ!

ÇOCUK HAFTASI ANSİKLOPEDİSİ

Tarih öncesi Hayvanları ve Bitkileri

Yeryüzünde insanların doğmasından çok zaman önce hayvanlar yaşıyordu. İlk hayvanlar tek hücreli, küçük varlıklardı. Sonraları böcekler, kabuklu deniz hayvanları, nihayet balıklar, sürüngenler, kuşlar ve memeli hayvanlar görüldüler.

Bu geçmiş tarihi devirlerde yaşayan hayvanlar içinde en enteresan olanları Dinasor adındaki dev yapılı olanlarıdır. Yüz milyon yıl önce yaşamış olan Dinasorlar, yılanlar ve kertenkeleler gibi sürüngenler sınıfındadırlar. Ama bugün bildiğimiz, yaşayan herhangi bir hayvandan daha büyük, hatta filin cüssesinin bir kaç katı iriliktelerdi. Bazıları dört ayakları, bazılarrı da sadece iki arka ayakları üzerinde yürürlerdi. Çoğunun uzun boyunları, ufacık birer kafaları ve cüsselerine göre pek küçük olan beyinleri vardı. Sonraları Mamot olarak bilinen uzun saçlı, dev filler görülmeğe başlandı.

Kayalar içinde izlerine rastlamasak, Dinasorların nasıl hayvanlar olduklarına, ne zaman yaşadıklarına dair hiçbir şey bilmemize imkân olamayacaktı. İnsanlar daha resim çizmeğe, gördükleri şeylere dair yazılar yazmağa başlamazdan çok zaman önce bu hayvanlar ölmüşler, nesilleri tükenip bitmişti. Ama bugün bizim, onlar hakkında bilgiye sahib olmak için kayalar arasına sıkışmış fosillerimiz bulunmaktadır.

Hayvanların bazıları suyun içinde öldüler. Bedenleri dibe çöküp çamurla kaplandı. Asırlar geçtikçe sular kurudu, ve dipteki çamurlar kaya parçaları halinde sertleşti. Oraya gömülü olan hayvanın iskeletinin şekli böylece kayanın içinde olduğu gibi resmedilmiştir. Bu şekilden hayvanın cüssesinin iriliğini ve kemiklerinin yapılışını kolaylıkla anlıyabiliriz. Bazan deri ve et kalıntılarına bile rastlanmaktadır.

Buzul kuzey memleketlerinde hayvanlar donup kaldılar. İşte uzun saçlı Mamotlar bu buzul yığınlarının içinde, aradan asırlar geçmiş olmasına rağmen, yaşadıkları zamanki gibi bozulmamış olarak bulunmakta ve tetkik edilmektedir.

Tarih öncesi bitkileri de ancak fosilleşmiş olarak bulunmaktadır. O zamanın dinasorları, gibi bitkileri de dev yapılıydı. Bilhassa kömür devrinde ve kömür madenlerinin bol olduğu bölgelerde biribirini aralıksız olarak takib eden sarmaşık şeklinde geniş toprak parçaları kaplayan bitki çeşitleri dikkati çekmektedir. Çok zaman sonra yapraklarını hiç dökmeyen bitkiler, çiçekli bitkiler ve geniş yapraklı ağaçlar meydana geldi.

PUL Köşesi

MALAZGİRT PULU

Türklere Anadolu kapılarını açan Malazgirt meydan savaşının 888. dönüm yılı hâtıra pulu olarak bir tek puldan ibaret, Alparslan'ın savaş alanındaki temsilî resmini gösteren bir pul 26.8.1959 tarihinde çıktı ve hemen hemen aynı gün içinde mevcudu kalmadı.

26x41 mm. ebadında, bordo ve mavi renklerde, Güzel Sanatlar Matbaasında, Ofset usulüyle basılan bu pul 31.12. 1959 günü akşamına kadar postada kullanılacaktır.

İki buçuk lira kıymetinde olan bu pulu, koleksiyon yapan okuyucularımızın postahanelerden veya pul satan mağazalardan tedarik etmekte gecikmemelerini tavsiye ederiz.

KÖYE GELEN YABANCI

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— Zavallı büyükbabamın tahminleri tamamiyle doğru çıktı, dedi. Annem, Feyzi Efendiden kalan emlâki yarı fiatına elden çıkarttı. Buna rağmen eline sekiz yüz bin lira kadar bir para geçti. Tam ondört ay içinde bu koca serveti kumarda yediler. Şimdi benden apartımanı istiyorlar. Bu muhterem adamı bunaklıkla ittiham ediyorlar. Elde kalan bu tek binayı da onların hırslarına ve ahlâksızlıklarına kurban edemem. Benim başka söyiyecek sözüm yok. Bu avukat bep bu mektubun sahteliğinden de bahsedebilir, Bende bu mektupların başkaları da var. Sonra Feyzi Efendinin banka fişlerinde imzalarını da görebilirsiniz.

Mahkeme başka bir güne bırakıldı. Avukat Ömeri tekrar kandırmağa uğraştı. Omer:

— Böyle bir dâvayı üzerinize almak size şeref vermez, dedi. Hiç bir zaman beni dâva eden ve ihtiyar babasını bunaklıkla ittiham eden annemi affetmiyeceğim. Onlara baş iğmiyeceğim.

Günler haftalar geçmeğe başladı. Mahkemeler, şahitler, iddialar birbirini takip ediyordu. Tapu kayıtları tetkik edilmiş, Feyzi Efendinin imzaları tetkik edilmişti. Nihayet mart ayı ortasında mahkeme kararını verdi. Feyzi Efendi takrir verirken bütün aklına sahipti ve dileğiyle verdiği apartıman Ömer'in hakkıydı.

Ömer bazı kitaplarını hastahaneye getirmek için bir pazar günü istemiye istemiye apartımana gitti. Kapı derhal açıldı. Odasına çıktı. Kilitli bıraktığı daire kapısının kilidi kırılmıştı. Ortada ne karyolası, hatta ne elbiseleri vardı. Peşinden gelen Jaleye sordu:

— Benim yatağım, elbiselerim ne oldu?

— Sattılar küçükbey.

— Sattılar mı? Sebeb?

— Ellerinde avuçlarında birşey kalmadı. Dünya kadar borçları var. Beş aydır benim de maaşımı vermediler. Ötekiler çekilip gittiler. Bugün, yarın diye beni savsaklıyorlar.

— Benim yatağımdan, elbiselerimden başka satılacak şey yok mu?

— Bir iki eski koltuk var ama onu da eskiciler almadı.

— Nerede onlar?

— Hanımefendi ile Beyefendi yatıyorlar. Sabaha karşı geldiler. Selma Hanım arkadaşlarının evinde.

— Demek sabahlara kadar şurada burada sürtüyorlar.

— Evet efendim.

Ömer kitaplarını bir paket yaptı. Aşağıya inerken annesi karşısına çıktı:

— Sizinle görüşmemiz lâzım Ömer Bey, dedi.

Kadın zayıflamıştı. Fakat yüzü gözü yine boya içindeydi. Salonda kırık dökük bir koltuğa oturan Ömer biraz sonra babasının da geldiğini ve selam bile vermeden karşısına yerleştiğini gördü.

Annesi sinirlerini zabtetmeğe uğraşarak:

— Siz izzetinefis sahibi bir erkeksiniz, dedi. Size haksız yere intikal eden bir binayı daha fazla üzerinizde tutamazsınız.

Ömer kendisini toplamağa çalışarak:

— Anne, diye söze başlamak istedi.

Kadın soğuk bir eda ile:

— Ben sizin anneniz değilim, dedi.

— Annem değil misiniz?

— Evet, çünkü siz bir evlâtlıksınız.

Ömer sarardı, kızardı. Bir an kadar düşündü ve:

— Bu, apartımanı elimden almak için yeni bir hile mi? dedi.

Kadın başını salladı:

— Hayır Ömer Bey.

— Fakat benim nüfus kâğıdımda sizler anam ve babam görünüyorsunuz.

— Doğrudur. Böyle bir kayıt yaptırdık, sizi evlât edindik.

— Peki benim asıl anam ve babam kim?

— Safinaz Hanımı arıyorum efendim.

— Kim mi? Durun bakayım. Cevdet, neydi o hizmetçinin adı?

Vecdet Bey kaşlarını çatarak düşündü.

— Fatmaydı galiba, dedi.

— Yok canım. Ama biraz sonra hatırlar söyleriz.

Ömer hayatında büyük bir dönüm yerindeydi. Bir an içinde baba bildiği adamın soğukluğunu, anne bildiği kadının dayaklarını aklına getirdi. Sonra şu son muamele, hakaretler, dâvalar sevgisizlikler şu anda bu sefih kadının yalan söylemediğini anlatıyordu. Yavaşça:

— Böyle bir şeye inanırım, dedi. Çünkü ben sizlerden hiçbir zaman bir ana ve baba sevgisi görmedim. Bilâkis...

Kadın soğuk soğuk:

— Ama siz kârlısınız bu işte, dedi. Sizi okutup yazdırdık, adam ettik. Bir köylü çocuğu iken bir Doktor olup çıktınız ortaya. Bize bütün bunları borçlusunuz.

— Ben bugünkü hâlimi birisine borçlu isem o da Büyükbabam bildiğim Feyzi Efendidir. Bana o baktı, o büyüttü, o yetiştirdi. Sizin benim üzerimde hiçbir emeğiniz yok.

— Ama sizi evlât edinen, bu apartımana getiren, herşeye sebeb olan Cevdetle benim. Şimdi anlıyorsunuz ya. Feyzi Efendinin bundan haberi yoktu. Sizi torunu biliyordu. Siz hakikati anlayınca başkalarına ait bir mirasın size haksız yere intikalini kabul edemezsiniz.

— Mihribin Hanım.

— Buyurun Ömer Bey, sizi dinliyorum.

— Çocukluğum ve gençliğim o muhterem adamın yanında geçti. Onun can yoldaşıydım. O beni hakikî torunu biliyordu. O istedi, diledi ve bana bu binayı bıraktı. Bana yemin ettirdi. Hakkımı helâl etmem dedi. Eğer onun son arzusu bu olmasaydı bu apartımanı başınıza çalardım. Fakat aldattığınız, ıstırap içinde öldürdüğünüz bu zavallı adam verdiğim sözü yerinegetireceğim.

— Siz bir nankörsünüz.

— Bana siz hiçbir şey vermediniz. Bana bu apartımanı Feyzi Efendi verdi. O adam istediğini vermek hakkına sahipti.

— Demek bizim hakkımızı yiyecek, şu sıkışık zamanımızda bizi böyle aç ve çıplak bırakacaksınız.

— Bu apartımanın parası sizin kumarınıza bir ay dayanmaz.

— Orası sizi alâkadar etmez.

— Ben verdiğim sözü tutacağım Mihriban Hanım.

(Devamı gelecek sayıda)

MUSİKİ BİLGİLERİ

Nuri Sami KORAL

İSMAİL DEDE

Müzik tarihimizde Hammâmî Zâde veya büyük Dede Efendi diye ün alan İsmail Dede, musikîmizin en büyük üstadlarından ve istidatlarından biridir. İstanbul'da doğmuştur. Babasının hamam sahibi olmasından dolayı hamamcıoğlu mânasına gelen, Hammâmîzâde lâkabile meşhurdur. Eserleri ilk defa padişah üçüncü Selim tarafından takdir edilerek saray müezzin başılığına getirilmiştir. Üçüncü Selim, İkinci Mahmut ve Abdülmecit zamanında bu vazife ile uzun yıllar sarayda kalmıştır. İlk musikî dersini kendisi gibi bir tekke musikişinası olan Nutkî Dede'den almıştır. Bir çok besteler ve dinî ilâhiler bestelemiştir. Eserlerindeki incelik, duygu, zarafet bir çok musikişinaslardakinden üstündür.

1777 de İstanbul'da doğmuştur. 1845 yılında hac vazifesi için gittiği Hicaz'da vefat etmiştir.

OKUL MÜZİK TOPLULUĞU NE OLMALIDIR?

Genel olarak müzik topluluklarımız için ilk basamak, okullardaki müzik hareketleridir. Bu sebepten okullardaki müzik hareketleri, üzerinde dikkatle durulacak olaylardır. İlk defa topluca şarkı söylemeyi okulda görüp öğrendiğimize göre okulda müzik değeri olan öğretmenin bunu sevdirecek şekilde olması gerekir. Okul müzik topluluklarının en önemlisi okul korolarıdır. Evvelâ tek sesli olarak başlanacak bu çalışmalara sonraları iki sesli olarak devam edilmelidir. Okulda ancak doğru dürüst toplu şarkı söyleme imkânları sağlandıktan sonradırki, bazı çalgı topluluklarıda kurulabilir. Fakat, okul müzik topluluğunun temeli okul koroları olmalıdır.

BİLGİ KÖŞESİ

Yılanların musikiye karşı sağır olduklarını biliyor muydunuz? Kulakları çok iptidaî ve vücutlarına fazla gömülü durumdadır. Ses ihtizazlarını derilerinin pulları sayesinde hissederler. Hindularla Araplar, yılanları çaldıkları flütün nağmeleriyle oynattıklarını iddia etmeleri, ticarî bir komedyadan başka birşey değildir. Hakikatte, yılan, terbiyecisinin baş ve el hareketlerini takiben kıvrılmakta ve sallanmakta ve bu arada hücuma geçmek fırsatını kollamaktadır.

Kobralar gibi fazla asabî bazı yılanların, bazı ihtizazlara karşı hassas oldukları bilinmektedir. Becerikli yılan oynatanlar ise yılanın ininden çıkması, sallanmağa başlaması ve dansediyor intibaını uyandırması için hangi melodilerin çalınması icapettiğini gayet iyi bilmektedirler.

★

Amerikalıların 2 dolarlık banknotlarını uğursuz adddeip umumiyetle bunları kabul etmekten kaçındıklarını biliyor muydunuz? Mamafih, bu batıl inanış Amerika'ya çok pahalıya malolmaktadır. Fazladan 1 dolarlık banknotların basılmasını gerekli kılarak hükümetin para basım masrafını 3 milyon dolar nisbetinde arttırmaktadır.

ŞEREF KÖŞESİ

İlkokulu "Pekiyi" derece ile bitirenler

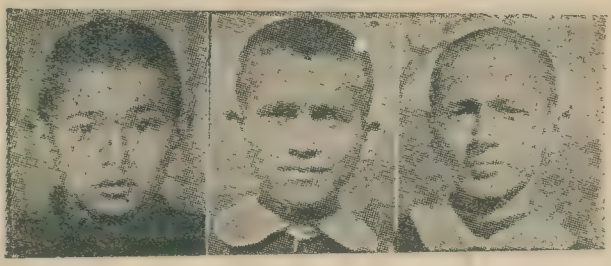

Haluk GÜNDOĞDU ☆ Pehlivan Köy İlkokulu Sınıf : 5

Nedret ŞEN ☆ Geyve, Ali Fuat Paşa İlkokulu, Sınıf : 5. No. 143.

Vahap KIRIŞAN ☆ Geyve, Ali Fuat Paşa İlkokulu, Sınıf : 5.

Mebrure ÇİTÇİ ☆ Kartal, Ahmet Rasim İlkokulu, Sınıf, 5, No. 343.

Yusuf IZLADI ☆ Kartal, Ahmet Rasim İlkokulu Sınıf, 5, No. 21.

İbrahim ELEMEK ☆ Usküdar Paşakapısı İlkokulu Sınıf, 5, No. 214.

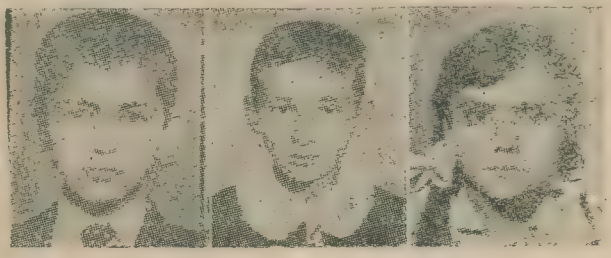

Necdet ÖZGÜLER ☆ Diyarbakır, Ziya Gökalp İlkokulu S. 5/C, No. 84.

Abdullah Y. GÜVEN ☆ Isparta, Ulkü İlkokulu, Sınıf: I, No. 410.

Ömür TEKİNEL ☆ İstanbul Hereke İlkokulu, Sınıf : 5/B, No. 377.

Osman İNCEKARA ☆ Menemen, Şehit Kemal İlkokulu, Sınıf 5, 506.

Fevzi OYLUPINAR ☆ Eminönü, Mahmutpaşa I. Ok. S. 5/A, No. 222.

Kaya ŞENÖZ ☆ Eminönü, Mahmutpaşa, I. İlkokulu S. 5/A, No. 271.

VİTAMİNLER Hakkında Neler Biliyorsunuz?

☆ Vitamin, vücudumuza en çok lâzım olan bir maddedir. Vitamin başlı başına bir besindir. Vitaminli yemekler yemezsek vücudumuz zayıf düşer. Hastalıklar başlar.

☆ Birçok hastalıkların sebebi vitaminsizliktir.

☆ Bütün yemişlerde vitamin vardır. Yemişleri pişirmeden ve mümkünse kabuklarını soymadan yemelidir. Meselâ, armut, elma, şeftali gibi yemişlerin kabuklarını soymamalıdır. Fakat sabunlu suyla iyice yıkamadan da yememelidir.

☆ Her mevsimde, o mevsimin ihtiyacına göre yemiş çıkar. Bunların hepsini yemelidir.

☆ Fakat bu yemişlerin hamlarını veya çok fazla olup çürüyenlerini yememelidir. Bunların fayda yerine zararı vardır. Mideyi bozarlar. Mide bozukluğu da insanı rahatsız eder. Ateş bile yapar. Ateş insanı zayıflatır. Zayıflık başka hastalıklar doğurur.

☆ Vitaminler türlü türlüdür. Bunlara, alfabedeki harflerle isim vermişlerdir.

☆ Meselâ A Vitamini en fazla domateste, limonda, portakalda, cevizde, bademde bulunur. Gençlerin, çocukların büyümelerine yardım eder. Bu vitamin eksik alınırsa gençler iyi büyüyüp serpilemezler. Yazın çok domates, kışın portakal yemelidir.

☆ Vitamini yine portakalda, limonda, domateste, ceviz ve bademde, elmada, erikte, muzda, armutta kestanede çoktur. Bu vitamin de gençlerin büyümelerine, hücrelerin beslenmesine yardım eder.

Ölümün Eşiğine Kadar Gelmişti !..

Küçük Carole'nin ufak bir dikkatsizliği, az kalsın onun ikinci kattan sokağa düşüp paramparça olmasına sebep olacaktı.

Anneler, babalar, çocuklarının «dikkatsiz» oluşundan çok şikâyetçidirler. Bazı çocuklar haddinden fazla dikkatsiz olurlar. Bunlara «sakar» denir:

«Dikkatsizlik», hakikaten çok kötü bir şeydir.

☆ ☆ ☆

Carole'nin annesi bayan Micheline, mutfakta, akşam için yemek hazırlamakla meşgûldü. Bir ara evde zeytinyağı kalmadığını farkeden bayan Micheline, hemen mutfaktan çıkıp, hole geçti. Sırtına mantosunu geçirdi. Tam, kapıdan çıkacağı sırada aklına küçük kızı geldi. Bir hamlede teryüzü dönüp, kızının odasına gitti.

Kapıyı açtığı zaman, sekiz yaşındaki kızı Carole, yatağında mışıl mışıl uyuyordu. Bayan Michele bir müddet onu gülümsiyerek süzdükten sonra, kendikendine «İnşallah ben gelinceye kadar uyanmaz!» diye mırıldanarak kapıyı usulcacık kapadı.

Bayan Micheline'in arzusu maalesef hakikat olamamıştı. Zira daha evden çıkar çıkmaz Carole uyanıvermişti.

Küçük kız gözlerini açar açmaz hemen «Anne... Anne,» diye bir - iki kere bağırdı. Tabiî evde kimse olmadığı için bu seslenmesine cevap veren olmadı. Bunun üzerine, Carole ağır ağır yerinden kalkıp, bütün evi dolaştı.

Bir müddet bütün evin odalarını köşe bucak arayan küçük Carole, annesini hiç bir yerde bulamayınca, iki gözü iki çeşme ağlaya ağlaya, kendi odasına geçti. Küçücük bir tabureyi pencerenin kenarına çekip, bir hamlede üzerine sıçrayıverdi. Maksadı pencereyi açıp, annesinin dönüşünü pencere önünde beklemekti.

☆ ☆ ☆

Bayan Micheline'in evinin yanında bulunan otelin katibi Michel Philene'yle ayni otelde müstahdem olan bayan Camona, güneşin tesiriyle buram buram terleyen vücutlarını bir parçacık olsun serinletebilmek için, kapının önüne çıkmış, birbirleriyle tatlı tatlı konuşuyorlardı. Bir ara kulaklarına bir çığlık sesinin gelmesi üzerine hemen konuşmalarını kesip, kulak kabarttılar. Evet, ipincecik bir ses mütemadiyen haykırıp duruyordu: «Anneciğim anneciğim, kurtar beni,» diye.. İnsanın yüreğini parçalayan bu feryatlar üzerine kadınla erkek hemen yerlerinden fırladılar. Sesin geldiği tarafa doğru olanca kuvvetlerile koşmaya başladılar..

Bayan Camona ile Michele gördükleri manzara karşısında neredeyse küçük dillerini yutacaklardı. Mahallenin en sevimli kızı olan küçuk Carole evlerinin ikinci katının penceresinin dış tarafında bulunan bir çiviye, hırkasının ucu takılmış olduğu halde, avaz avaz bağırıp duruyordu.

Annesinin evde olmadığını anlayınca, onu beklemek üzere pencere camını açıp sokağa bakan Carole bir ara pencereden dışarıya fazla sarkmış ve hemen aşağıya yuvarlanmıştı. Bereket ki eteği çiviye takılmıştı da sokağa düşüp paramparça olmaktan kurtulmuştu.

Küçük Carole'nin feryatları üzerine, hemen oraya seğirten otel kâtibi ile müstahdemi, ilk önce ne yapacaklarını aşırmış bir vaziyette, birbirlerinin yüzüne bir müddet öylecene baktılar. Neden sonra kendilerini topladılar. Otel kâtibi hemen, küçüğe kitaben «Hiç kıpırdama öyle dur,» dedikten sonra doğruca otele koştu. Biraz sonra tekrar oraya geldiği zaman, elinde bir branda bezi vardı. Branda bezinin bir ucunu Camona'ya verdi ve «Haydi Carole,» diye küçük kıza bağırdı, «şimdi istediğin kadar çırpın!. Haydi haydi çabuk.» Otel kâtibini nbu sözleri üzerine küçük kız başladı çırpınmaya.. Çırpındı, çırpındı ve nihayet bir müddet sonra çividen kurtulup, branda bezinin üzerine yere göğü biribirine kadan bir çığlıkla beraber düşüverdi.

Küçük dikkatsiz kız, otel kâtibinin zekâsı, soğukkanlılığı sayesinde mutlak bir ölümden kurtulmuştu.

Küçük kızın hırkasının ucu bir çiviye takılmıştı.

EĞLENCE Bilmece BULMACA

ETİKET

Müşteri kasap dükkânına girince hayretten donup kaldı. Çengelde asılı olan etin üzerindeki etikette: «En kötü cinsten kokmuş et» yazılıydı.

Müşteri hiddetle:

— Peki bu eti satmaya utanmıyor musunuz? diye çıkıştı.

— Hiddetlenmeyiniz efendim. Ben bu etiketi sineklerle köpekler için astım.

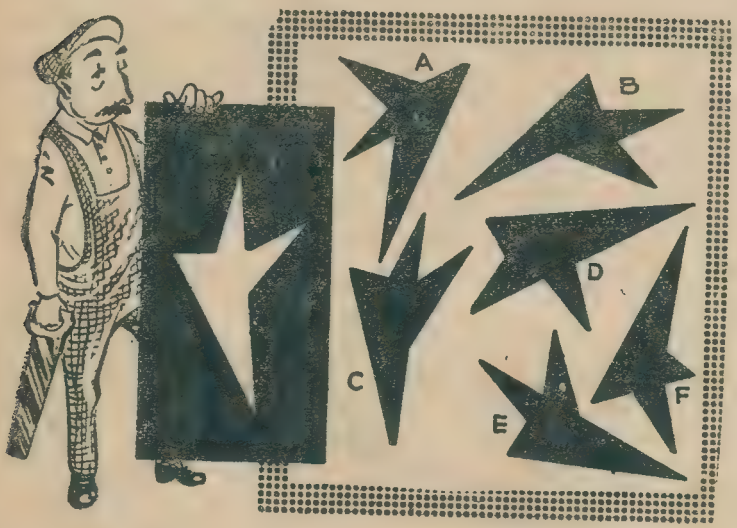

Marangoz elindeki tahtadan bir parça çıkarmış. Bu parça hangisi?

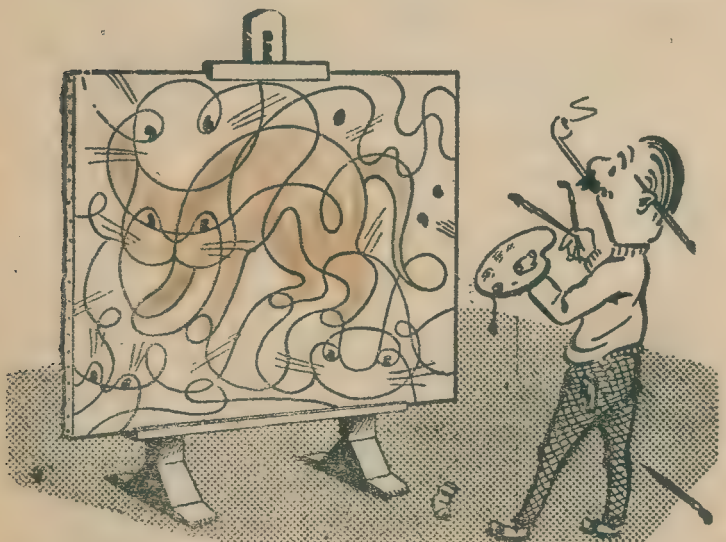

Bu modern tablo bir hayvanı ifade ediyor. Çizgiler içinde hayvanı gösterenlere kuvvetlendirerek resmi ortaya çıkarın.

DAHA UCUZ

Akşam eve dönünce kocasını ağlıyarak karşıladı:

— Gördün mü? Komşudaki kadın da benim şapkamın eşini almış!

— Peki ne yapalım? Bir yenisini mi alalım?

— Öyle yapalım bâri. Çünkü ev değiştirmek bize daha pahalıya malolur.

PARLAK MİSAL

— Ali bana: «Her parlıyan şey altın değildir» atasözünü ispat eder bir misâl şöyle bakayım.

— Kafanız amcacığım.

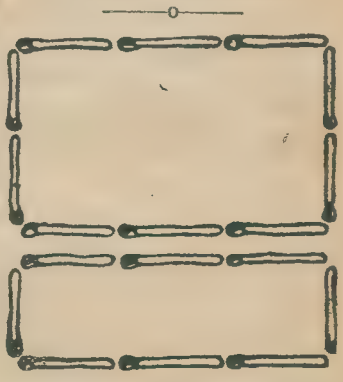

(A) şekli (B) den iki kere daha büyüktür. 11 kibrit kullanarak (A) ve (B) arasındaki orantıyı üç misline çıkarabilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

Yukardaki şekli dörde kesip, elde ettiklerinizi yanyana koyup bir kare meydana çıkarmağa çalışın. Ustelik her parçada bir yıldız bulunsun!

(Halli karşı sayfada)

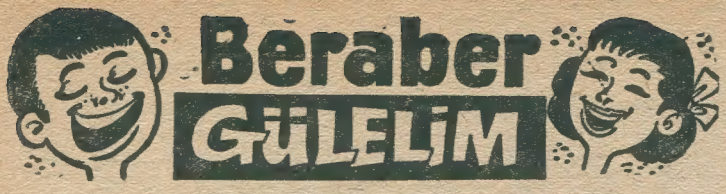

AKILLI HASTA

Ali ile Veli hastanede aynı odada yatıyorlardı. Her ikisinin de bacağında aynı hastalık vardı.

Sabah vizitesinde doktor Alinin bacağını muayene ederken zavallı inliyordu. Sıra Veliye geldi. Fakat o çıt çıkarmadı.

Doktor gittikten sonra Ali:

— Aşkolsun Veli! Çok metinsin. Benim kadar canın acıdığı halde çıt çıkarmadın.

— Yanılıyorsun! Doktor seni muayene ederken vaziyeti görünce sağlam bacağımı muayene ettirdim.

HASTA VE HEKİM

Bir hastayı muayene için çağırılmış olan doktor hastaya sorar:

— Neniz var?

— Onu bana soracağınıza siz bilin.

— Oyle ise gidip bir baytar göndereyim. Hiçbir şey sormadan yalnız onlar hastalığı kestirirler.

TUTUM

— Vaziyet gün geçtikçe fenaya doğru gidiyor. Her ikimiz de elimizden geldiği kadar iktisat yapmalıyız karıcığım. Meselâ ben yarından itibaren kendim tıraş olacağım. Sen ne yapacaksın?

— Ben de senin saçlarını keserim kocacığım.

—o—

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

LOKANTADA

Müşteri, üzerine çorba döken garsona birdenbire bağırdı:

— Hay Allah cezanı versin üstümü yağ içinde bıraktın.

Bunu duyan garson sevinçle ellerini havaya kaldırdı:

— Allaha şükürler olsun: Çorbalarımızın yağsız olmadığını söyleyen müşteriyi bana gösterdi!

SAKIN HA!

— Baba her mevsim kürk değiştiren hayvanlar varmış. Doğru mu?

— Doğru olabilir... Ama sen bunu sakın ha annene söyleme!

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 70 CİLT : 5
23 EYLÜL 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

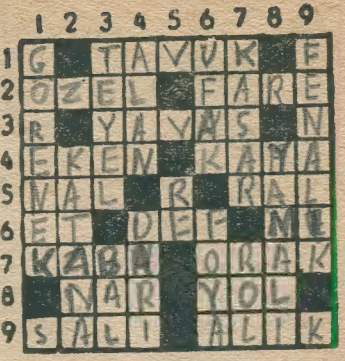

Soldan sağa doğru:

1 — Horozun bayanı. 2 — Hususî, kedinin düşman olduğu hayvan. 3 — Hızlı değil. 4 — Çiftçi, büyük ve sert taş. 5 — Bazı hayvanların pabucu, tersinden okunursa topluluk edatı. 6 — Kasapta bulunur, bir çalgı, bir soru işareti. 7 — İnce değil, ekin biçer. 8 — Bir yemiş, cadde. 9 — Günlerden biri, aptal.

Yukarıdan aşağı doğru:

1 — Anne. 2 — Bir çeşit yük hayvanı, 3 — Kaba dikiş, bir tatlı. 4 — Meydan, tanelerden biri. 5 — Bir nota. 6 — Küçük, elmasın altına konan. 7 — Bir çeşit peynir, aktörün yaptığı. 8 — Yama vurulmuş. 9 — İyiliğin tersi.

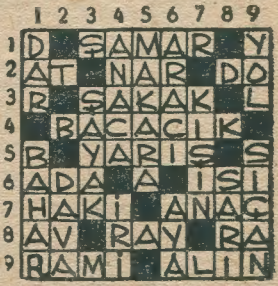

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZÜN CEVABI

1 — Resimdeki kuş çil kuşudur.

2 — Dizel motoru benzinle de, kömürle de, tereyağı ile de işler.

3 — Fransa ile İngiltere arasındaki denizin adı Manş denizidir.

PARKER

Quink

Bulmaca müsabakası neticesi

Bulmacamızı yanda gördüğü şekilde doğru çözüp şartlarımızı ifa edenler arasında Beyoğlu 4 üncü Noter huzurunda çekilen kurada kazananların isimlerini bildiriyoruz.

FACIT portatif yazı makinesi kazanan : Ünal Ayfer, Zonguldak

Birer KOLİBRİ portatif yazı makinesi kazananlar : Orhan Urgenç, Karabük Hamza Rüstem, İzmir.

Birer sulu boya takımı kazananlar : Nuri Ünal, Mustafa Nadir, Selçuk Yönel Hilmi Yıldırım, Aylâ Aykut, Suzan Öneş, Nazan Aksoyca, Ayla Conker, Yakup Ünoldu Mahmut Özkurt' Mehmet Yayla, Doğan Çalkan,

Birer 12 li boya kalem kutusu kazananlar : Çetin Geçkiner, Gönül Özer, Hasan Çağlayan, N. Yaşar Çantıkoğlu, Nejat Civelek, Zihniye Yücefer, Sabri Tantürk Erdoğan Özötün. Nural Uysal, Yüksel Aslangil, Cemal Akın' Gürkân Sarıoğlu

Birer kilitli hatıra Defteri kazananlar : Metin Sönmezsoy, Mustaf Akdemir, İsmet Akçalı, Abdullah Uyan, Turhan Özeray, Sami Keskin, Necmettin Denkdemir, Halit Memiş Sevil, Besim İyitanır, Adnan Ataç, Lamia Üçok, Sümer Gülez, Ercüment Zümrüt, Mümtaz Demirer, Ahmet Oyftun, Mehmet Şenlik, Aysel Uysal, İhsan Çoşkun Mehmet Firuz, Erer Asılkender, Ülya Güllersen, Mehmer Çilsal, Ender Pekdemir, Betül Tanukçu, Levent Koyunoğu , Cevat Özcan, Perihan Semiz, Halil Ayan İlhan Atalay, İzzet Güngör, Zeynep Çetin, Nevzat Cengiz, Hayriye Menderes, Zareh Yaldızcıyan, Nuri Dayıoğlu, Metin Demirbaş, Ahmet Develi, Orhan Himalay, Cengiz Uyal , Dikranuhi Sakahyan, Jak Ovadya, Ertem Taşdemir, Emin Çelik Necati Kıvrıkoğlu, Mithat Güngör, Mehmet Demirçan, Naci Doğan Tuyluoğlu, Şerafettin Meriçoğlu, Durmuş Karpuz, Ahmet Karakayı.

Bulmacamıza iştirak eden bütün müsabıklara gösterdikleri alaka dolayisile müessesemiz ayrı ayrı teşekkür ve kazananlara tebrik eder

İstanbuldan kazananlar hediyelerini almak için : ELİ BURLA ve ORTAKLARI Voyvoda cad 52 Galata adresine hüviyeleri ile müracaatleri rica olunur.

İstanbuldan hariç Vilayetlerden kazananlara hediyeleri Posta ile gönderilecektir

İLÂNGLIK

BUNU DUYDUNUZ MU?

SABRE TİPİNDEKİ BİR TEPKİLİ UÇAKTA 8. KM. ELEKTRİK TELİ BULUNUR...

Bütün Fazilet iki vida arasında dır. -ARİSTO-

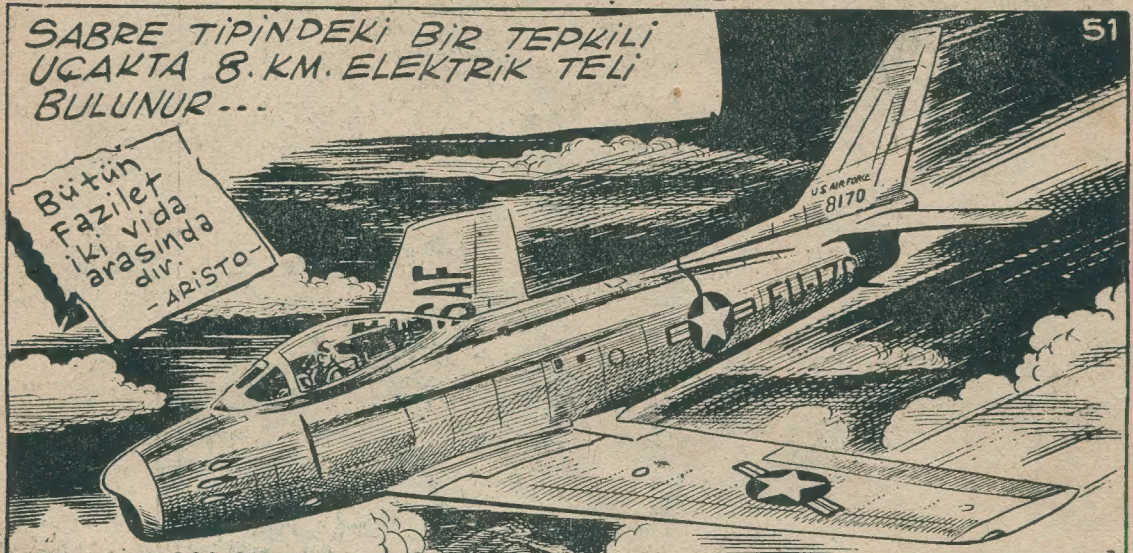

U.S. AIR FORCE 8170

"İJ" SESİNİ VEREN HARF SADECE HOLLANDACADA VARDIR..

FIRSAT

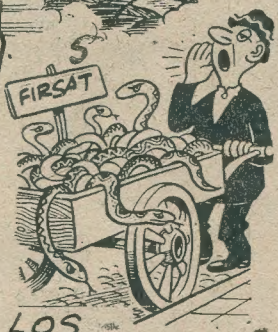

JAMES RONNY ADLI BİR LONDRALI SOL ELİNLE İNGİLİZCE, SAĞ ELİNLE FRANSIZCA YAZABİLMEKTEDİR..

1883 TE İNGİLTERE'YE GELEN POSTA KOLİLERİ HORSHAM'LI POSTACILAR TARAFINDAN 5 TEKERLEKLİ BİR VASITA İLE TAŞINIRDI..

LOS ANGELESTE SOKAKLARDA YILAN SATMAK YASAKTIR..

MEŞHUR ALİM CHARLES ŞÖYLE DEMİŞTİR: "ŞAYET BİR GÜN İNCELEMELERİMİ VE TECRÜBELERİMİ TERKETMEK LÂZIM OLURSA BUNDAN DOLAYI MUHAKKAK ÖLÜRÜM"

BU SAYIDA:

Denizde Facia!

(OLMUŞ BİR VAK'A)